

To je on, ukazovali si na něj. Ale já se koupit nenechám, prohlašuje muž, který se postavil Berbrovi.

Slavia, Dukla a Teplice. Spolu se třemi kluby, které na volební valné hromadě FAČR hlasovaly proti Romanu Berbrovi, se drtivě přesile v české komoře postavil jediný muž. Jiří Trněný, předseda Okresního fotbalového svazu Prachatic. Proti Romanu Berbrovi a jeho establishmentu bojuje už několik let. Za svou pravdou jde zarputile jako buldok, bez ohledu na možné následky. V české komoře je vyděděncem, na kterého si ukazují prstem. "Když budete poslouchat, tak dostanete, když ne, máte smůlu. Proti tomu já jsem vždycky bojoval," říká Jiří Trněný.

Proč jste hlasoval pro Petra Fouska a proti Romanu Berbrovi? Co vám na současném fotbale vadí?

Chybí v něm spravedlnost. Pořád se mluví o tom, jak se podporují okresy, jak peníze jdou i do těch nejmenších oddílů, ale to jsem za tu dobu, co dělám funkcionáře, nějak nepocítil. Minimálně kluby na Prachaticku žebrají o každou korunu, jsou na pokraji toho, aby vůbec mohly fungovat. Ve vedení českého fotbalu by mělo dojít k takové změně, aby finance, které na nás fotbalová asociace dostává, byly posílány k nám dolů.

Proč tomu tak podle vás není?

V současné době je český fotbal plný intrik a nespravedlností. Za to, že se někde zvolí ten a ten předseda, získává okres a kraj výhody. Fotbal hrajeme všichni, měli bychom mít stejná pravidla. Nyní platí to, že když budete poslouchat, tak dostanete, když ne, máte smůlu. Proti tomu já jsem vždycky bojoval.

Roman Berbr na volební valné hromadě opět demonstroval svoji naprosto dominantní pozici v Čechách. Nebojíte se možných následků?

Následky tady mám už delší dobu, z federace a kraje už mi nemůžou víc škodit. Zrovna nedávno mi volal kluk z jednoho klubu na Prachaticku, vyjadřoval mi podporu. Prý fotbalové asociaci zaplatí 35 000 ročně za příspěvky a zpátky dostanou devatenáct. A ještě jim FAČR účtuje, za co je smějí utratit. Nebo co se týká informací - některé mi jako předsedovi okresního fotbalového svazu dají, jiné mi chodí pozdě. Naštěstí mám kamarády, kteří mi je pošlou, abych je mohl dál předat klubům. Je jasné, některé naše kluby se bály postavit se vedení FAČR, ale na našem výkonném výboru se za mě většina postavila. Ze čtyřiaadvaceti mě sedmáct oddílů podpořilo. Už nechtějí, aby českému fotbalu vládl pan Berbr a jeho lidé.

Jaké jste měl ohlasy?

Negativní reakce proběhly už na valné hromadě, protože jsem seděl uprostřed berbrovců. Volba předsedy byla neveřejná, po ní jsem registroval, jak si šeptají a ukazují na mě - to byl on, kdo volil Fouska. O druhém místopředsedovi se pak hlasovalo veřejně, tak jsem zvedl ruku proti. Všichni věděli, kdo to byl, jenom to zašumělo. Nikdo mi nenadával, ale bylo na nich vidět, že se se mnou bavit nemusí.

A co moravští delegáti?

Na Moravě mám spoustu kamarádů, ti si mě odchyťovali. Rozhodně jsem se necítil, že bych byl prašivej, naopak se beru za vítěze, protože mě nezlomili. Zůstal jsem svůj.

Valná hromada probíhala poměrně dramaticky. Byl jste u toho, když Roman Berbr svolával schůzku české komory?

Nebyl, protože mě na ni jako jediného nepozvali. Seděl jsem sám v prázdném sále. Zaplat' pánbůh, že mám kamarády Moraváky - říkali z legrace, tak pojď s náma, když tě tam nechtějí. Ale já nebyl zván ani na

schůzky, které valné hromadě předcházely, na nichž se například představoval kandidát Martin Malík. Věděli, že podporují pana Fouska.

Bývalého generálního sekretáře fotbalového svazu veřejně podporovala například i Slavia. Ozval se vám někdo z klubu?

Bohužel ne, což mě docela mrzí, protože jsem slávista (*smích*). Ale to není to nejdůležitější.

Čím si vysvětlujete to, že Roman Berbr měl v české komoře 94 % podporu? Takovým výsledkem obvykle dopadají volby v totalitních zemích...

Český fotbal začali řídit rozhodčí. Osmdesát procent z nich jsou buď bývalí sudí, nebo delegáti. A jsou zavázáni panu Berbrovi. Tímhle se někteří předsedové okresů stali delegáty na celostátní úrovni. Nemám proti tomu nic, ale ať to dělá člověk, který tomu rozumí. Ve většině případů jde o lidi, kteří nikdy nepískali, případně byli mizernými rozhodčími a najednou dělají delegáty od třetí ligy výš, když v této funkci dřív nepůsobili ani na kraji? Takový skok, je to normální?

No jo, ale delegáty nemůžou dělat všichni, ne?

Dám příklad: V roce 2013 se konala volební valná hromada a několik měsíců před ní najednou přestaly chodit e-maily na oficiální adresu okresního fotbalového svazu. Dostával je pouze předseda. Ten pak přišel na výkonný výbor, začal o něčem mluvit a my jsme na něj koukali jak zjara, protože jsme o ničem nevěděli. Později jsem se dozvěděl, že se tehdejší šéf našeho okresního fotbalového svazu zúčastnil víkendového zájezdu na Bayern Mníchov, spojeného s pobytem ve wellness hotelu. Když jsme pak měli výkonný výbor, přímo jsem se ho na jeho výlet zeptal, on ho přiznal s tím, že tam byla řada předsedů krajů a okresů. Nedlouho nato jsem měl sezení s předsedou jiného okresního svazu, který vždy stál na straně proti panu Berbrovi, a ten najednou změnil názor. A začal mi vysvětlovat, jak pan Berbr prospívá českému fotbalu...

